

Panium - İki Numara

Güney Kralının Yükselişi ve Düşüşü

Jeff Pippenger

2025-02-27

Son makaleyi şu cümleyle bitirmiştik: “10–15. ayetler, 1989’dan Pazar yasasına kadar kuzeyin kralı, yani papalık gücü tarafından yürütülen üç vekâlet savaşını temsil eder.” Bu üç vekâlet savaşı, 40. ayette Amerika Birleşik Devletleri’nin “savaş arabaları, gemiler ve atlılar” olarak tanımlanmasıyla başlar.

Bir sonraki vekalet savaşı, 11. ayetle temsil edilen ve MÖ 217’deki Rafya Savaşı’nda tarihsel karşılığını bulan, Mısır’ın güney kralı IV. Ptolemaios Filopator ile Seleukos İmparatorluğu’ndan, Antiochus Magnus olarak da anılan Büyük Antiokhos arasındaydı. Antiokhos, kuzey krallığının uğradığı yenilgi ve toprak kayıplarının intikamını almak için Mısır’a misillemede bulunduğu 10. ayeti yerine getirmişti; güney krallığının daha önce onun krallığından ele geçirdiği tüm coğrafyayı geri aldı. Bunu yaptı, ancak Mısır sınırında durdu; böylece 10. ayeti yerine getirdi ve 1989’u tipolojik olarak temsil etti.

Ama onun oğulları kışkırtılacak ve çok büyük bir kuvvet toplayacaklar; ve biri mutlaka gelip taşacak ve geçip gidecek; sonra geri dönecek ve hatta onun kalesine kadar kışkırtılacak. Daniel 11:10.

İkinci vekâlet savaşı Rafya Muharebesiydi. Rafya, sınır bölgesi anlamına gelir. O savaş alanı, Antiyohos’un ayet 10’da anlatılan önceki istilasını durdurduğu noktayı işaretler. Üç vekâlet savaşı, şu anlamda hakikat tarafından belirlenir: ilk vekâlet savaşı son vekâlet savaşıyla örtüşür. Bu üç savaş—ayet 10, 11 ve ardından 13-15. ayetlerdeki üçüncü savaş—ilk gerçekleştirmelerinde aynı tarihî figür tarafından yürütülür. Antiyohos Magnus, üç muharebenin her birinde yer alır ve peygamberî olarak onları tek bir çizgi hâlinde birbirine bağlar. Antiyohos ilk ve son muharebeleri kazanır, ancak ortadakini kazanamaz; orada güneyin kralı galip gelir.

Rafya nasıl sınır ülkesi anlamına geliyorsa, Ukrayna da öyledir. İkinci vekâlet savaşı, ilk kez Rafya Muharebesi ile gerçekleşmişti; şimdi Ukrayna’daki savaşta gerçekleşiyor. Vladimir Putin güney kralıdır, modern çağdaki ilk güney kralı Vladimir Lenin’in kehanetsel soyundan gelenidir. Putin, Rusya’nın Ukrayna’ya verdiği yanıtın, Almanya’nın yeniden birleşmesi üzerine NATO’nun eski SSCB topraklarına daha fazla genişlemeyeceğine dair tartışmalı bir anlaşmaya dayandığını defalarca iddia etti. Putin’in motivasyonu, 5-9. ayetlerdeki Ptolemaios’unkini ve 1797’deki Napolyon’unkini yansıtıyor. Üç güney kralı da, kuzey kralına karşı eylemlerini bozulmuş bir antlaşmaya dayandırarak haklı çıkarır.

Yeşaya 23’e göre, papalık gücünü temsil eden Sur’un fahişesi, bir kralın günleri kadar, yani yetmiş yıl boyunca unutulacaktı; bu dönemin, Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığı olan Vahiy 13’teki yeryüzünden çıkan canavarın (Amerika Birleşik Devletleri) hüküm sürdüğü zaman dilimi olduğu defalarca gösterilmiştir.

Ve o gün olacak ki, bir kralın ömrüne göre, Sur yetmiş yıl boyunca unutulacak; yetmiş yılın sonunda Sur bir fahişe gibi şarkı söyleyecek. Bir arp al, ey unutulmuş fahişe, şehrin içinde dolaş; tatlı ezgiler çal, çok şarkı söyle ki hatırlanman için. Ve yetmiş yılın sonunda olacak ki, Rab Sur'ü ziyaret edecek; o da kazancına dönecek ve yeryüzündeki bütün krallıklarla zina edecek. Yeşaya 23:15-17.

Sembolik yetmiş yıllık dönem, 1798'den Pazar yasasına kadar uzanır; bu da 40. ayetin temsil ettiği tarihsel dönemdir. Fahişe, ancak yetmiş yılın sona ermesiyle ya da Pazar yasasının yaklaşmasıyla yeniden ortaya çıkar. Bu nedenle, 10–15. ayetlerde anlatılan üç savaş papalık gücünün bir vekili tarafından yürütülür; çünkü bu dönem boyunca kendisinden peygamberlikte söz edilmez.

İlk ve son vekâlet savaşlarında, Kuzey Kralı Güney Kralı'na üstün gelir. Ortadaki savaşta ise Güney Kralı Kuzey Kralı'na üstün gelir. Rafya Muharebesi, 11. ayetin ilk tarihsel gerçekleşmesiydi ve ayet ile onun tarihsel gerçekleşmesi, Papalık Roma'nın üç buçuk peygamberlik günü süren egemenliğine ilişkin paralel pasajlarla birleştirilmesi gereken iki tanık oluşturur. Böylece, Daniel 11 içinde yer alan iki Kutsal Yazı pasajı, tarihsel gerçekleştirmeleri eşliğinde, 11. ayetteki sınır bölgesi savaşının peygamberlik niteliklerini ortaya koyar; bu savaş önce Rafya Muharebesi'nde ve sonra da 1798'de sonun zamanında yeniden gerçekleşmiştir.

Bu tanıklıklar, Vladimir Putin'in modern güney kralının son Vladimir'i olduğunu desteklemektedir. "Vladimir" çoğu zaman "dünyanın hükümdarı" anlamına geldiği şekilde tanımlanır, ancak mir kelimesi de doğru biçimde "topluluk" anlamına gelir. Dolayısıyla Vladimir "topluluğun hükümdarı" ya da "komünizmin hükümdarı" anlamına gelir. Putin, Ukrayna'ya müdahil oluşunu, Almanya'nın birleşmesinden sonra üzerinde uzlaşılacak sınırların ötesine NATO'nun genişlemesine dair kaygılarını ele alan, bozulmuş bir anlaşmaya dayandırdığını belirtir. Putin'in yönelimi, Zelenskiy ve Ukrayna'ya olduğu kadar NATO ve AB'ye karşı da yöneliktir. NATO ve AB'nin, Putin'in NATO'dan arındırılmış kalması gerektiğini ısrarla savunduğu topraklara doğru genişlemesi, Seleukos kralının Mısırlı prenses gelini bir kenara bırakıp eski eşine dönmesi karşısında Ptolemaios'un öfkesine paralellik gösterir. O bozulan antlaşma, 1797'deki bozulan Tolentino Antlaşması'na işaret ediyordu. Daniel 11'de, güney kralı kuzey kralına üstün geldiğinde, bu bozulan bir antlaşmayı içerir.

Bu bozulan antlaşma, Almanya yeniden birleştiğinde AB'nin NATO'nun kendi sınırlarının ötesine genişlemesini kısıtlama konusundaki isteksizliğiyle ilgilidir. Bu anlamda, güneyin kralı olan Putin, vekil gücüyle temsil edilen kuzeyin kralına karşı bir savaş içindedir. II. Dünya Savaşı'nın Nazileri Katolik Kilisesi'nin bir vekili olduğu gibi, Ukrayna'daki Naziler de 10-15. ayetlerdeki ikinci vekalet savaşının sembolü haline gelir. Üç dünya savaşı ve üç vekalet savaşı — ve her iki hatta da, ortadaki çatışma sırasında Naziler Katolik Kilisesi'nin vekil temsilcisidir.

Bu vekâlet savaşlarının üç özgün tarihsel gerçekleşmesinde, Büyük Antiokhos her bir savaşta yer aldı. Çoğu kez, "Antiokhos" adının etimolojisi ve kuzeyin kralı olarak Seleukid Krallığıyla ilişkilendirilen sembolizm, Antiokhos'u antikrist—Roma'nın papası—sembolü olarak tanımlamıştır. Ama üç vekâlet savaşının tarihinde Sur'un fahişesi unutulur; böylece "Antiokhos" adında temsil edilen "papa" sembolü, onun vekâlet gücünü ifade eder. İlk ve son savaşlarda, Roma

adına açıkça hareket eden Amerika Birleşik Devletleri'dir. 11. ayette vekâlet gücü Ukrayna'nın Nazizmidir; ancak Zelenskiy'i savaşta ayakta tutan, geçmişte de bugün de Amerika Birleşik Devletleri'nin gemileri ve savaş arabalarıdır. İkinci vekâlet savaşının görünürde Amerika Birleşik Devletleri gizlidir; tıpkı Yeşaya 23'teki yetmiş yıl boyunca papanın gizli oluşu gibi. Amerika Birleşik Devletleri, canavarın tüm özelliklerini geliştirdiği tam da o tarihsel süreçte gizlidir; bu da peygamberî bakımdan şunu uygun kılar: ikinci vekâlet savaşı başladıktan sonra Amerika Birleşik Devletleri, Ukrayna'daki Nazizmin vekâlet gücü tarafından gölgede bırakılır; yine de Ukrayna'yı sonlarına dek ayakta tutan yeryüzü canavarının askerî ve ekonomik kudreti olarak kalır.

Güneyin kralı Babil'e gidip kuzeyin kralını esir aldığı gibi, General Berthier de papa'yı esir alırken doğrudan Vatikan'a girdi; bu da, Ukrayna'daki her türlü direnişin ortadan kaldırdığı bir noktada Ukrayna savaşının Putin'in zaferiyle sona ereceğini ima eder. Ptolemaios'un ele geçirdiği krallık Babil'di; Napolyon'un ele geçirdiği krallık ise ruhsal Babil'di. Dolayısıyla, Zelenskiy'nin krallığı ona destek sağlayan tebaası tarafından temsil edilir. Artık Trump yeryüzü canavarının savaş arabaları, süvarileri ve gemilerinin desteğini çektiğine göre, Ukrayna'nın dayanağı AB'dir; bu da, NATO'nun genişlemesine ilişkin bir antlaşmanın ihlal edildiği yönündeki Putin'in iddialarını dinlemeye isteksiz olan grubun ta kendisidir.

AB'nin eurokratlarını yönlendiren felsefe Greenpeace hareketidir. Bu nedenle, Zelenskyy "yeşil" anlamına gelir. Zelenskyy, çevreciliğin aptalca küresel gündemi tarafından yönlendirilen AB'nin savaş çıkırtkanlarının sembolik lideridir. Ukrayna savaşı sona erdiğinde, Putin yalnızca Ukrayna üzerindeki bir zaferi değil, aynı zamanda tüm AB ve NATO üzerindeki bir zaferi de kutlayacak.

Dolayısıyla bu üç vekalet savaşı gerçeğin imzasını taşır. İlk ve son vekalet savaşında güneyin kralı, Vahiy on üçteki deniz canavarı ile yeryüzü canavarının ittifakı aracılığıyla yenilgiye uğratılır. Başlangıçta, kuzeyin kralı için zafer, Katolik geleneği içindeki Fatima sırları bağlamında beyaz ya da iyi papa olan muhafazakâr, I. Vatikan papasıyla kurulan bir ittifak sayesinde elde edildi. Şu anda bunu yazarken ölüm döşeginde olan mevcut papa ise, Katolik geleneği içindeki Fatima sırları bağlamında siyah ya da kötü papa olan, II. Vatikan yanlısı, liberal bir papadır.

On dördüncü ayet, kendilerini yüceltip sonra düşen "halkının soyguncuları" peygamberî tarihe girdiklerinde, görümün tesis edildiğini tespit eder. MÖ 200'deki Panium Savaşı'nda, on üçüncüden on beşinciye kadar olan ayetlerin gerçekleşmesinde, putperest Roma bizzat söz konusu savaşla ilgili meselelere müdahil oldu. Panium Savaşı'nı ele alan bu üç ayette, on dördüncü ayet, görümün Roma tarafından tesis edildiğini belirtir.

Panium Savaşı tarihine göre, muhafazakâr, I. Vatikan çizgisinde bir beyaz papa, Reagan döneminde başlayan sekiz başkandan sonuncusuyla güçlerini birleştirecek; bu başkan daha önce de muhafazakâr, I. Vatikan çizgisinde bir papa ile ittifak kurmuştu. 1989'da eski SSCB'yi yıkmak için bunu yaptılar ve sonunda aynı krallığın son hükümdarını devirmek için yine yapacaklar.

Reagan yıllarında ve Papa II. Jean Paul ile ABD arasındaki ittifakla birlikte, II. Jean Paul, Fatima kehanetlerinde sözü edilen "iyi papa" olduğuna inanmaya başladı. Bu kanaatle motive olarak, Fatima kehanetlerinin gerçekleşmesi olarak anladığı şeyi yaymak için dünyayı dolaşmaya başladı. Bunu yaparken tarihte en çok seyahat eden papa oldu; ayrıca, Vahiy'in on üçüncü bölümündeki

“bütün dünyanın canavarın ardından hayranlıkla gideceği bir zaman olacak” kehanetini yerine getirirken, tüm zamanların en tanınmış papası haline geldi. Papa II. Jean Paul’un kamuoyu önündeki kişiliği, ABD’nin son başkanıyla ittifak kuran muhafazakâr, I. Vatikan Konsili çizgisindeki papa tipini temsil eder.

Dolayısıyla, Reagan’la çağdaş papanın peygamberliksel özelliklerinden biri, kamusal imgesinin bir noktada bir işaret taşı olarak belirlenmesidir. O işaret, senin halkının soyguncuları görümü tesis ettiğinde, on dördüncü ayettedir. Papa II. Jean Paul, tüm dünyanın hayranlıkla peşinden gittiği papa olma yönüyle bir peygamberlik özelliğini yerine getirir; böylece Trump’la ittifaka giren muhafazakâr, son zamanların Vatikan I papasına işaret eder. Bu gerçekleştiğinde görüm tesis edilir ve görümü tesis eden şey, papanın kendisini Panium’un tarihine ve MÖ 200 yılına dâhil etmesidir.

Sekiz başkanın başlangıcı, sekiz başkanın sonunu tasvir eder ve on altıncı ayetteki Pazar yasasından hemen önce, unutulmuş olan Sur’un fahişesi, Reagan’ın muadili Donald Trump ile bir ittifak kurarken aşikâr bir biçimde tarih sahnesine geri döner. Birlikte, Antiokhos ile Makedonyalı Filip’in ittifakıyla temsil edildiği üzere, çocuk kral Ptolemaios ile temsil edilen güney krallığının son neslini alaşağı ederler. Kutsal Kitap peygamberliğinde çocuk, son neslin bir sembolüdür; ve Ukrayna savaşından sonra Putin, askerî zaferlerle yüceltilen ve kilise ile devlet arasındaki bir tür ikilem içinde yollarını kaybeden güney krallarının tarihini tekrar edecektir.

Şu hâlde, 1989’u ve ilk vekâlet savaşını temsil eden onuncu ayet, başlangıçtır; yani İbrani alfabesinin ilk harfidir. Ukrayna savaşını temsil eden on birinci ayetteki Rafya Savaşı, İbrani alfabesinin on üçüncü harfidir. On üç sayısı isyanın bir sembolüdür ve Ukrayna savaşındaki vekâlet ordusu, modern dünyadaki isyanın başlıca sembolü olan Nazilerdir. Panium, yirmi iki harften oluşan İbrani alfabesindeki son harftir. Böylece, alfabenin birinci, on üçüncü ve yirmi ikinci harflerinin bir araya getirilmesiyle teşekkür eden “hakikat” anlamındaki İbranice kelime, bu üç vekâlet savaşının yapısını hakikat olarak tanımlar. İbrani alfabesinin yirmi ikinci ve son harfi, ulûhiyetin beşeriyetle birleşmesinin bir sembolüdür ve yakın gelecekte Panium Savaşı’nın tahakkuku Trump’ın başkanlığı sırasında vuku bulur. Trump, iki dönem görev yapmış yirmi ikinci başkandır.

Panium, ikili bir ittifaka dair çifte tanıklık sunar ve her iki atıfta da bu ittifak, iki taraf arasındaki hiyerarşik bir ilişkiyi tanımlayan bir ittifakı temsil eder. Filip ile Antiokhos arasındaki ittifak stratejikti; amacı Doğu Akdeniz’deki Ptolemaios ve Roma nüfuzuna karşı koymaktı. Bununla birlikte, işbirlikleri Panium Muharebesi’nin kendisine odaklı değildi—Antiokhos bu seferi, Filip’in doğrudan askerî katılımı olmaksızın, bağımsız olarak yürüttü. Filip’in rolü daha dolaylıydı; Yunanistan ve Ege’deki Roma ve Ptolemaios müttefiklerini meşgul ederek siyasî ve stratejik destek sağlıyor, böylece Antiokhos’un Koile Suriye’ye odaklanmasına imkân veriyordu. Tarihçilerin tümü, ittifakta daha güçlü olanın Antiokhos olduğunu ve muharebeyi fiilen yalnızca Antiokhos’un yürüttüğünü belirtir. İttifakları, İskender’in eski krallığıyla ilişkilendirilen daha geniş bir sahayı ilgilendiriyordu. Şu hâlde, Mesih’in insanlar arasında yürüdüğü dönemde Panium’a verilen ad olan Caesarea-Philippi adıyla temsil edildiği üzere, ittifak biri başat bir lider, diğeri ise daha aşağı bir tâbi olmak üzere hiyerarşik bir düzene sahiptir. Bu nedenle Caesarea-Philippi, Antiokhos ve Filip ile bağdaşır; zira hem Sezar Augustus hem de tetrark Hirodes Filip tarafından

sembolleştirilen ittifakta daha güçlü olan Sezar'dı.

"Tetrark" kelimesi, dörtte birin yöneticisi anlamına gelir. Sezar bütün krallık üzerinde hüküm sürüyordu; Filip ise bir bölgenin dörtte biri üzerinde hüküm sürüyordu. Bu da, Filip'in simgesini Panium ve Sezariye-Filippi ittifakları içinde öznel bir ilişki konumuna yerleştiriyordu. Hirodes Filip'te, iki soy çizgisinin sembolünü görürüz; bunların her ikisi de Tanrı ile bozulmuş bir antlaşma ilişkisinin sembolüdür. Ayrıca, İskender'in krallığının dört parçaya (ya da dört tetrark) bölünüşününün bir çeyreğine dair yankılar da görürüz. Filip adı "atları seven" anlamına gelir.

Ukrayna savaşının nihayetinde vukû bulacak Panium Savaşı'nda, Antiochus Magnus, yani Amerika Birleşik Devletleri, Rusya'yı mağlup edecek ve Philip tarafından temsil edilen daha küçük bir aktörle ittifaka girecektir. Bu daha küçük aktör savaşa dâhil olacak, fakat muharebeye doğrudan katılmayacaktır. Savaş Amerika Birleşik Devletleri ile Putin arasında olacak ve görünüşe göre Putin'in hiddeti ve kibriyle ortaya çıkan bir dinî ihtilafı doğrudan bağlantılı olacaktır; bu, Raphia Savaşı'ndan sonra Ptolemy IV Philopator'da ve Yahuda kralı Uziah'da örneklendiği gibidir. Ptolemy ve Uziah, askerî başarıları sebebiyle kibirlenen güneyli krallardı; ardından yalnızca kâhinlerin yerine getirmesi gereken kutsal bir işe girişmeyi arzuladılar. Uziah bu teşebbüsü nedeniyle cüzama yakalandı; Ptolemy ise öfkeye kapılarak İskenderiye'de 50.000 Yahudiyi katletti.

On üçüncü ayet, topluluğun modern kralının, yani komünizmin, son kuşağı olan Vladimir Putin'in Rusya'sı ile ABD arasındaki savaşı tanımlar. Trump savaşta üstün gelir, ancak bunu, krallığın dördüncü bir bölümünden olup gerçekte savaşta bulunmayan bir müttefikin yardımıyla yapar. Mevcut olayların tanıklık ettiği üzere on birinci ayetin sonuna yakınız. Putin, Raphia ile temsil edildiği üzere, Ukrayna'ya karşı zafer kazanacaktır. Ardından, cüzam nedeniyle ölümüne kadar bir eve kapatılan Uziah ile temsil edildiği gibi, kademeli çöküşü başlayacaktır. MÖ 217'de Raphia'daki zaferinin ardından, Ptolemy IV Philopator'un saltanatı yolsuzluk, savurganlık ve vicdansız danışmanlara dayanmasına bağlı olarak geriledi. MÖ 204'te öldü; genç oğlu Ptolemy V için iktidarı güvence altına almaya yönelik bir komplonun parçası olarak, muhtemelen bakanları Sosibius ve Agathocles tarafından suikasta uğratıldı ya da zehirlendi. Bu çalkantılı son, Helenistik kraliyet saraylarında yaygın olan istikrarsızlık ve entrikayı yansıtır ve Ptolemaik Mısır'ın gerilemesinde önemli bir dönüm noktasını işaretler.

İskender'in ölümünü izleyen dünya egemenliği mücadelesinde meydana gelen harfi gerçekleştirmelerle tiplenen güney kralının manevî gerçekleştirmesinin ayırt edici bir niteliği "devrim"dir. Fransa, Fransız Devrimi döneminde manevî güney kralı hâline gelir. Modern güney kralı olan Rusya, Rus Devrimi'nde doğmuştur. Fransız Devrimi'ne sokulan felsefenin, Fransız Devrimi'nin anarşisinden Sovyet Devrimi'nin komünizmine doğru olgunlaşmış olması, güney kralının bir özelliğidir. Komünizm, dünyaya devrimler aracılığıyla yayılmıştır.

Modern zamanlarda CIA, hükümet dışı kuruluşları kullanarak dünya genelinde ülkeleri devirmek için çalışmış ve defalarca başvurduğu adım adım plan renkli devrimler olarak adlandırılır. Güneyin kralı bir ejderha gücüdür; küreselciler de ejderha gücüdür ve CIA'nın renkli devrimleri bir ejderha gücünün göstergeleridir. Güneyin manevi kralı olarak Fransa'nın tarihi, o belirli peygamberlik

çizgisinin bir sonuca vardığını işaretleyen benzersiz bir tarihe sahiptir.

O sonuç Napolyon tarafından temsil edilir. Fransız Devrimi, Fransa'nın güneyin kralı oluşunun başlangıcını; Napolyon ise bunun sonunu işaret eder. Tarihçiler, Napolyon'u Waterloo yenilgisine götüren bir dizi adımı tespit eder; böylece, Babil ve Belşassar'ın bir gecede ele geçirilmesine karşılık, güneyin ilk ruhsal kralının kademeli bir sona eriştiğini ortaya koyarlar. Modern güneyin kralının ilk Vladimir'i, Vladimir Lenin, bir dizi inme sonucu iki yıllık bir süre içinde öldü. Bazıları, tıpkı kimilerinin IV. Ptolemaios'un danışmanları tarafından zehirlendiğini ileri sürmesi gibi, Josef Stalin'in onu zehirlediğini ileri sürer. Sovyetler Birliği ile temsil edilen modern güneyin kralının sonu da bir devrimle gerçekleşti.

Moskova'da SSCB'nin çöküşüne katkıda bulunan protesto, Ağustos 1991 Darbe Girişimi (19-21 Ağustos 1991) sırasında gerçekleşen kitlesel halk direnişiydi. Beyaz Saray'ın savunması ve Boris Yeltsin'in liderliği etrafında şekillenen bu olay, Sovyet sertlik yanlılarının konumunu doğrudan sarstı, rejimin kırılmasını gözler önüne serdi ve SSCB'nin çöküşünü hızlandırdı. Moskova'daki daha önceki protestolar (örn., 1987-1990) ve Baltık Yolu (1989) ivme kazandırmış olsa da, Ağustos 1991 protestoları Moskova'da kritik dönüm noktasıydı ve 1991'in sonuna gelindiğinde Sovyetler Birliği'nin dağılmasına yol açtı. Güneyin kralı olarak Rusya'nın başlangıcı da sonu da devrimle olur. SSCB'nin sonu, krallığın aşamalı bir çözülmesiydi; tıpkı Ptolemaios, Uzziah, Napolyon ve hatta Vladimir Lenin'de olduğu gibi. Putin'in sonu, Ukrayna savaşı biter bitmez başlayan aşamalı bir düşüştür. Onun sonu, ABD, krallığın kontrolünü ele aldığında, savaşa fiilen katılmayan bir müttefikten destek alırken Panium Savaşı'nda gerçekleşir.

Bu satırlara bir sonraki yazıda devam edeceğiz.